

Velkonočné posolstvá

3.4.2026 - Gabriela Fecková | Prešovská univerzita v Prešove

Vážení pedagógovia, milé študentky a milí študenti Prešovskej univerzity, vstupujeme do veľkonočných sviatkov v čase, ktorý je poznačený nepokojom, rozdelením, únavou i neistotou. O to naliehavejšie k nám zaznievajú slová evanjelia: „Na úsvite sa poradili veľkňazi, že ho usmrtia.“ V tejto vete nie je len svedectvo o Kristovom utrpení. Je v nej aj pravda o človeku. O človeku, ktorý sa neraz bojí pravdy viac než vlastnej viny. O človeku, ktorý namiesto pokory volí moc, namiesto obrátenia sebaapresadenie a namiesto počúvania odsúdenie.

Táto dráma nie je vzdialená ani dnešnému svetu. Aj dnes sa často rozhoduje o tom, čo má byť umlčané, odsunuté alebo odstránené. Niekedy nie zbraňou, ale slovom. Niekedy nie rozsudkom, ale pohrdaním, nie násilím, ale chladom srdca. A tak neumiera iba pravda vo verejnom priestore, ale aj dôvera medzi ľuďmi, úcta v rozhovore, čestnosť vo vzťahoch a nádej v spoločnom živote.

Akademické prostredie je miestom, kde sa vedie zápas o charakter človeka. Univerzita nemá byť iba priestorom odovzdávania vedomostí, ale aj miestom pestovania múdrosti, zodpovednosti a služby pravde. Práve tu je mimoriadne dôležité, aby sme nepodľahli pokušeniu povýšenosti, ideologického zatvrdnutia či vzájomného znevažovania. Veľká noc nám pripomína, že pravda sa nedá presadiť krikom, iba svedectvom. Nedá sa niešť pýchou, ale pokorou.

Preto je v tomto čase vzácné pripomenúť si aj slová Jána Amosa Komenského: „Je nepremožiteľná sila pravdy, ak je vyzbrojená svetlom poznania.“ Tento výrok je blízky univerzite i cirkvi zároveň.

Pripomína nám, že pravda bez svetla poznania môže zostať nepochopená, ale poznanie bez pravdy môže stratiť smer. A práve tam, kde sa pravda stretá so svetlom, sa človek môže vydať novou cestou.

Veľká noc sa však nekončí Golgotou. Nekončí mlčaním hrobu ani pocitom prehry. Stredom kresťanskej viery je vzkriesenie Ježiša Krista. A práve v ňom sa otvára nádej, ktorú dnešný človek tak veľmi potrebuje. Vzkriesenie je Božie „áno“ tam, kde človek vyslovil „nie“. Je to Božia odpoveď na ľudskú tvrdosť, strach i nespravodlivosť. Je to posolstvo, že tma nemá posledné slovo, že vina nemusí byť posledným menom človeka a že aj po bolestnom piatku prichádza ráno nového života.

Nádej vzkriesenia nie je únikom z reality. Je silou pre nový začiatok uprostred reality. Je novou cestou pre človeka, ktorý sa nechce zmieriť s cynizmom, rozdelením a duchovnou prázdnotou. Je novou cestou pre pedagóga, ktorý aj v únave zostáva služobníkom pravdy. Je novou cestou pre študenta, ktorý nehľadá iba úspech, ale aj zmysel. Je novou cestou pre celé spoločenstvo, ktoré sa nechce uzavrieť do nedôvery, ale chce sa učiť znova počúvať, odpúšťať, spolupracovať a niešť bremená jedni druhých.

Ako kresťania vieme, že vzkriesený Kristus nevstupuje medzi svojich s výčitkou, ale s pokojom. Neprichádza, aby dorazil zlomených, ale aby ich postavil na nohy. Neotvára minulosť preto, aby zahanbil, ale budúcnosť preto, aby človek nezostal väzňom včerajška. To je hlboké veľkonočné posolstvo aj pre univerzitné prostredie: vždy existuje nová cesta, ak sa človek otvorí pravde, pokore a nádeji, ktorú dáva Boh.

Prajem preto celej akademickej obci Prešovskej univerzity, aby tohtoročná Veľká noc nebola iba sviatkom tradície, ale stretnutím so živým Kristom, ktorý prináša svetlo do tmy, pokoj do nepokoja a nádej tam, kde sa zdalo, že už niet východiska. Nech v našich srdciach zomiera pýcha, sebeckosť a tvrdosť. A nech v nás rastie viera, láska, múdrosť a odvaha vykročiť novou cestou.

Nech nás Vzkriesený Pán vedie k pravde, ktorá neponižuje, ale oslobodzuje, k poznaniu, ktoré neslúži márnivosti, ale dobru, a k nádeji, ktorá nezhasína ani v ťažkých časoch.

Požehnané sviatky Veľkej noci vám zo srdca prajem.

Vážení členovia akademickej obce, pedagógovia, študenti a pracovníci Prešovskej univerzity,

pri príležitosti najväčšieho sviatku kresťanského roka, sviatku Paschy – Veľkej noci, dovoľte mi pozdraviť vás slovami: *Christós voskrése* – Christos vstal z mŕtvych!

Sviatok Christovho Zmŕtvychvstania nie je iba spomienkou na udalosť z minulosti. Je to živá realita, ktorá premieňa prítomnosť a formuje budúcnosť. Ako píše svätý apoštol Pavol: „Ak Christos nevstal z mŕtvych, márna je naša viera“ (1 Kor 15, 14). No Christos vstal – a Jeho Vzkriesenie darovalo nový zmysel ľudskému snaženiu, tvorivosti, práci i hľadaniu poznania a pravdy.

Univerzitné prostredie je miestom, kde sa človek učí rozlišovať, klásť otázky a hľadať odpovede. Vo svojom poznávaní sveta okolo nás by sme však nemali zabúdať, že najhlbšie pravdy o človeku samotnom je možné odhaliť len v stretnutí s ukrižovaným a zmŕtvychvstalým Christom. V ňom sa spája viera s rozumom, poznanie s múdrosťou, sloboda s láskou.

Vo svete poznačenom neistotou, polarizáciou a stratou hodnôt, zaznieva zvesť o Christovom víťazstve nad smrťou ako výzva k nádeji. Znova nám pripomína, že žiadna temnota nebude mať posledné slovo. Ani spoločenské napätia, ani osobné zlyhania, ani intelektuálne pochybnosti nie sú konečnou stanicou človeka. Ak necháme Boha vstúpiť do našich každodenných zápasov, On má moc premeniť ich na cestu rastu.

Prajem vám, aby svetlo Vzkriesenia prenikalo do vašej pedagogickej práce, vedeckého bádania i študentského úsilia. Nech vás vedie k pokore pred tajomstvom života, k úcte voči pravde a k zodpovednosti za spoločné dobro. Je našou spoločnou úlohou, aby Prešovská univerzita zostala miestom dialógu, tvorivosti a služby, kde sa pestuje nielen vysoká odbornosť, ale aj úprimná ľudskosť.

Evanjelium nás učí, že pravá obnova človeka sa začína v jeho srdci. Nech teda Christos – Ten, ktorý premohol smrť – naplní vaše srdcia pokojom, radosťou a odvahou. Nech posilní našu vieru, upevní nádej a roznieť lásku, ktorá je najvyššou múdrosťou.

Zo srdca vám vyprosujem hojnosť Božích darov!

† **Rastislav**

arcibiskup prešovský,
metropolita českých krajín a Slovenska

<https://www.unipo.sk/velkonocne-posolstva>